

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116207193
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5116207193.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: Ing. Štefan Súkeník - KINEKUS, s miestom podnikania ul. 9. mája 1181/50, Kysucké Nové Mesto, IČO: 17 866 375, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Ivanom Glovniakom, advokátom so sídlom D. Dlabača 2748/28, Žilina, IČO: 42 433 665, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/79/2016-254 zo dňa 09. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 17C/79/2016-254 zo dňa 09. 12. 2020 žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanej proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.
2. V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobou zo dňa 17. 03. 2016 domáhal voči žalovanej náhrady majetkovej ujmy (škody) za nesprávny úradný postup spočívajúci v neprimeranej dĺžke konania na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 31Cb/201/2009 o určenie vlastníckeho práva k zaistenému motorovému vozidlu a vydanie vozidla zn. NISSAN Atleon, VIN:VWANBFTK053423953, ev. č.: KM 904AK, zaisteného dňa 09. 07. 2009 podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore na základe žaloby podanej dňa 24. 11. 2009, pričom nekonaním súdu mu nemohlo byť motorové vozidlo vrátené a bola mu spôsobená škoda. Škoda vyčíslená žalobcom spolu vo výške 26.306,80 eur predstavuje stratu na hodnote motorového vozidla vo výške 9.902,40 eur, obvyklý nájom vo výške 16.404,40 eur, t. j. 272,09 eur mesačne za obdobie od 24. 11. 2009 do 03. 12. 2014, náhradu nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku 641,30 eur a odmenu za predbežné prerokovanie vo výške 856,66 eur.
3. Žalovaná navrhla žalobu žalobcu zamietnuť s odôvodnením, že predmetom konania na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 31Cb/201/2009 je určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu a v dôsledku spornosti vlastníckeho práva žalobcovi škoda nemohla vzniknúť. V súvislosti s uplatnením náhrady škody predstavujúcej náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku žalovaná namietala absenciu príčinnej súvislosti medzi uplatnenou škodou a tvrdeným nesprávnym úradným postupom, vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody v podobe nákladov spojených s predbežným prerokovaním uplatneného nároku poukázala na ust. § 18 ods. 3 veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), ktorý vylučuje možnosť priznania nárokov predbežného prerokovania nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

4. Citujúc ust. § 1 písm. a), § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 9 ods. 1, 2, 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 vety prvej, § 17 ods. 1, § 18 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

5. Konštatoval, že správnosť úradného postupu bolo potrebné v danej veci posudzovať s prihliadnutím na skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 31Cb/201/2009 konštatoval existenciu prieťahov Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. I. ÚS/587/2014 z 03. 12. 2014, ktorým rozhodol o porušení základného práva žalobcu, Okresnému súdu Bratislava I. prikázal v konaní konať bez zbytočných prieťahov a priznal žalobcovi finančné zadostučinenie v sume 2.500,- eur. V uvedenom konaní súd rozhodnutím č. k. 31Cb/201/2009-419 zo dňa 15. 09. 2017 žalobu žalobcu zamietol; rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 4Cob/69/2019 zo dňa 30. 05. 2019. Z vykonaného dokazovania súd tiež zistil, že zaistené motorové vozidlo bolo žalobcovi vydané úradným záznamom dňa 18. 10. 2019.

6. K žalobcom uplatnenému nároku na náhradu škody vo výške 9.902,40 eur predstavujúcu stratu na hodnote vozidla, teda rozdiel medzi hodnotou motorového vozidla k 24. 11. 2009 (14.743,20 eur) a hodnotou motorového vozidla k 03. 12. 2014 (4.840,80 eur) mal súd za preukázané, že dňa 09. 07. 2009 bolo žalobcovi zaistené nákladné motorové vozidlo zn. Nissan Atleon, dňa 22. 09. 2009 bolo žalobcovi odporúčané, aby si uplatnil vlastnícke právo k zaistenému motorovému vozidlu na súde. Dňa 24. 11. 2009 žalobca podal žalobu na Okresnom súde Bratislava I. vedenú pod sp. zn. 31Cb/201/2009. V čase zaistenia vozidla bolo motorové vozidlo nepojazdné pre poruchu motora.

7. Súd dospel k záveru, že žalobcovi škoda, ktorej náhrady sa voči žalovanej domáhal, nevznikla. Konštatoval, že k zníženiu, resp. strate hodnoty vozidla by došlo aj v dôsledku jeho používania a jeho opotrebovania. Bez ohľadu na to, či by bolo vozidlo odstavené alebo by bolo riadne využívané na podnikateľské účely, dochádzalo by k reálnemu znižovaniu jeho hodnoty. Súd v tejto súvislosti poukázal tiež na to, že predmetné motorové vozidlo bolo dňa 09. 07. 2009 zaistené, pretože vzniklo podozrenie, že vec súvisí so spáchaním trestného činu.

8. Ako nedôvodný súd posúdil aj nárok žalobcu na náhradu škody predstavujúcej obvyklé nájomné vo výške 16.404,40 eur. Žalobca uvedený nárok zakladal výlučne na tvrdení o jeho existencii a jeho vyčíslení v znaleckom posudku, uvedené náklady však nevynaložil. Skutočnou škodou je ujma, ktorá vznikla poškodenému tým, že bol nútený vynaložiť náklady na zaobstaranie si náhradných pôžitkov v čase, kedy nemohol zaistenú vec užívať. Žalobca však netvrdil žiadne konkrétne okolnosti zdôvodňujúce uplatnený nárok a dokazujúce existenciu vzniku škody ako dôsledok nesprávneho postupu v konaní o určení vlastníckeho práva. Uplatnená škoda v podobe obvyklého nájmu vychádza z čisto hypotetických skutočností a v konaní nebolo preukázané, že by splátky vo výške 272,09 eur žalobca aj reálne uhradil. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca dňa 20. 07. 2009 uzatvoril leasingovú zmluvu na iné motorové vozidlo (Renault Macott 150.35), pokiaľ však obvyklý nájom majú predstavovať leasingové splátky za uvedené vozidlo, žalobcom vynaložené finančné prostriedky (splátky leasingu) na zabezpečenie iného vozidla smerujú k nadobudnutiu majetku v podobe motorového vozidla, a teda vynaložené finančné prostriedky nepredstavujú zníženie majetku žalobcu, nakoľko sa takto vynaložený majetok zo strany žalobcu pretransformuje do nadobudnutého motorového vozidla.

9. Vo vzťahu k uplatneným trovám súvisiacim s predbežným prerokovaním súd poukázal na ust. § 18 ods. 3 druhú vetu zákona č. 514/2013 Z. z., z ktorého vyplýva, že súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

10. Súd zároveň dospel k záveru o nepreukázaní príčinnej súvislosti škody s nesprávnym úradným postupom. Spornou zostala otázka (ne)existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom ako základný predpoklad zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. V prejednávanej veci žalobca označil za majetkovú ujmu stratu na hodnote zaisteného motorového vozidla a zároveň škodu spočívajúcu v nemožnosti predmetné vozidlo užívať počas doby zbytočných prieťahov v konaní Okresného súdu Bratislava I. a za príčinu vzniku tejto ujmy považoval nesprávny úradný postup spočívajúci v nevydaní rozhodnutia o žalobe, ktorou si uplatnil vlastnícke právo k zaistenému vozidlu, aby mu toto vozidlo mohlo byť vrátené. Otázku príčinnej súvislosti bolo preto potrebné skúmať práve vo vzťahu uvedeného nesprávneho úradného postupu (prieťahy v súdnom konaní) a škody špecifikovanej žalobcom vo výške 26.306,80 eur. Súd konštatoval, že žalobcom tvrdenú nečinnosť súdu bolo možné považovať za postup priečiaci sa zákonu, avšak nebola preukázaná príčinná súvislosť vzniknutej škody práve (iba) s touto nečinnosťou. Plnenie, ktorého sa žalobca domáhal titulom náhrady škody nepredstavuje jeho majetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym postupom súdu, nakoľko majetok žalobcu sa nezmenšil nesprávnym postupom súdu, tento dôsledok nastal v dôsledku odcudzenia motorového vozidla a jeho zaistenia, ku ktorému došlo oprávnene a zákonne pre trestný čin krádeže. Žalobca teda v konaní nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom (prieťahy v konaní) a znížením jeho majetku. V danom prípade škoda nebola spôsobená

priamo protiprávnym konaním žalovanej, keďže vozidlo bolo zákonne zaistené a žalovaná nenesie zodpovednosť za to, že žalobca mal s tretím subjektom ohľadom motorového vozidla spor o vlastníctvo. Žalobca v konaní nepreukázal, že tvrdená škoda má bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť s priesťahmi v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 31Cb/201/2009.

11. Nakoľko súd nemal preukázaný vznik majetkovej škody na strane žalobcu a priamu príčinnú súvislosť so žalobcom tvrdenou škodou a nečinnosťou (zbytočnými priesťahmi) Okresného súdu Bratislava I. vo veci sp. zn. 31Cb/201/2009 v konaní o určenie vlastníckeho práva, žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

12. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej „C. s. p.“) a žalovanej ako úspešnej strane konania priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

13. Proti tomuto rozsudku podal žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení jeho žalobe v celom rozsahu.

14. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že mu škoda nevznikla. Podľa žalobcu malo byť súdom prvej inštancie jednoznačne zistené, že škoda mu vznikla, nakoľko ako vyplýva zo znaleckého posudku, v čase podania žaloby na Okresný súd Bratislava I. v konaní vedenom pod sp. zn. 31Cb/201/2009 malo jeho vozidlo hodnotu 14.743,20 eur a do rozhodnutia ústavného súdu dňa 03. 12. 2014, ktorým bola nesprávnosť úradného postupu Okresného súdu Bratislava I. deklarovaná, už len hodnotu vo výške 4.840,80 eur, takže reálny úbytok na jeho majetku bol stanovený na základe zistení znalca vo výške 9.902,40 eur. Okrem uvedeného bolo preukázané a nesporné, že zaplatil za obdobné náhradné vozidlo sumu 57.224,94 eur, a teda jeho majetok sa zmenšil o tieto finančné prostriedky a súčasne sa v určitom rozsahu aj zväčšil o právo odkúpiť toto vozidlo za zostatkovú hodnotu tohto obdobného náhradného vozidla po ukončení leasingu. Neznamená to však že by nadobudnutie vozidla v zostatkovej hodnote znamenalo, že jeho majetok sa nezmenšil. Taktiež bolo preukázané, že vozidlo mu bolo po rozhodnutí súdov vrátené úplne zničené.

15. Podľa žalobcu bolo preukázané, že žalovaná - štát zasiahol do jeho vlastníckeho práva a vozidlo zadržoval v období uplatnenom žalobou iba v dôsledku neprávneho úradného postupu súdu, čo vyplýva aj z postupu žalovanej, ktorá až po rozhodnutí súdov v predmetnej veci motorové vozidlo vydala, ale už zničené, bez akejkoľvek hodnoty.

16. Súd konštatoval, že ku spôsobeniu škody nedošlo, nakoľko by k strate hodnoty vozidla došlo aj v dôsledku jeho užívania a opotrebovania, a teda by dochádzalo k reálnemu znižovaniu hodnoty vozidla bez ohľadu na to, či vozidlo bolo odstavené alebo riadne užívané na podnikateľské účely. Podľa žalobcu však v prípade riadneho užívania veci nevzniká škoda, ale dochádza k premene hodnoty vozidla na inú hodnotu, v tomto prípade napr. na hodnotu, ktorú by nadobudol v hodnote užívania vozidla pri podnikaní (preprava tovaru a pod.) a s tým spojené dosahovanie zisku prostredníctvom tohto vozidla a neplatenie inej odplaty za užívanie, ktorý zisk by nesporne prekročil hodnotu vozidla. Nemožno stotožňovať stav, kedy vozidlo stráca na hodnote jeho užívaním a opotrebením a na druhej strane zvyšuje jeho majetok práve o hodnotu tohto užívania a stav, kedy vozidlo zbytočne stratilo hodnotu bez možnosti vozidlo užívať, alebo inak s ním nakladať, napr. predat', prenajať a pod. V tomto prípade v dôsledku zbytočných priesťahov v konaní súdu nastal stav, kedy vozidlo nemohol užívať a dosahovať tak zisk, ani ho prenajať za obvyklú odplatu minimálne určenú znaleckým posudkom alebo prípadne predat' za cenu stanovenú znalcom. Súd nevzal do úvahy skutočnosť, že odstavením vozidla a jeho neužívaním dochádza k samotnej škode na vozidle vo väčšom rozsahu ako jeho užívaním, kedy znalec konštatoval, že z dôvodu neprevádzkovania vozidla dochádza teplotným pôsobením k degradácii napr. brzdových kotúčov, čo platí aj pre nápravy, riadenie a pod. Taktiež pôsobením poveternostných vplyvov v dôsledku neprevádzkovania vozidla dochádza ku vzdušnej vlhkosti a korózii povrchu valcov a iných častí motora, výfukového potrubia a pod., pričom aj napr. stav pneumatík je dlhodobým stáťím nevyhovujúci, tieto sú podľa znalca „preležané“ a pod.

17. Pokiaľ ide o konštatovanie súdu, že vozidlo bolo ukradnuté, aj keď neuviedol aký to má mať vplyv na vznik škody, tak k takémuto skutkovému zisteniu dospel súd podľa žalobcu v rozpore s vykonaným dokazovaním. Podľa žalobcu nebolo preukázané, že by vozidlo bolo ukradnuté, ale existovalo iba ničím nepodložené podozrenie, že by mohlo byť ukradnuté. Podozrenie z krádeže vozidla alebo zaistenie vozidla ale nemalo žiaden vplyv na to, či mu škoda vznikla alebo nie, keď aj sám súd potom uvádza tieto skutočnosti v rámci hodnotenia príčinnej súvislosti. Nie je možné ani uzavrieť, že by škoda bola v príčinnej súvislosti s krádežou alebo zaistením vozidla, nakoľko krádež by nemala žiaden vplyv na spôsobenú škodu a mohla by mať vplyv iba na samotné vlastnícke právo, čo ale bolo vyvrátené aj

odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu v konaní, kde vznikol predmetný nesprávny úradný postup a tento súd potvrdil jeho vlastnícke právo bez ohľadu na prípadnú krádež vozidla.

18. Podľa žalobcu mu tak škoda vznikla a jej vyčíslenie bolo vykonané znalcom v súlade s judikatúrou, keď bola porovnaná hodnota vozidla pri začatí neprávneho úradného postupu - na začiatku protiprávneho konania s hodnotou vozidla ku dňu preukázateľne ešte stále pretrvávajúceho nesprávneho úradného postupu, a teda aj za obdobie, kedy škoda bola spôsobná ešte stále výlučne nesprávnym úradným postupom súdu.

19. Počas trvania nesprávneho úradného postupu mu vznikla škoda aj v súvislosti s potrebou prenajatia náhradného vozidla na účely podnikania. Rozhodol sa pre najlacnejšiu variantu, a to uzavretie leasingovej zmluvy, čo je nájomná zmluva s možnosťou kúpy vozidla po skončení nájmu. Súd však platenie leasingových splátok, teda v podstate nájomného, nepovažoval za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, i keď konštatoval, že ak by sa zistilo skutočne zaplatené nájomné, tak toto by akceptoval ako škodu. Pokiaľ súd na jednej strane dospel k záveru, že škodou je aj ujma, ktorá vznikla poškodenému tým, že bol nútený vynaložiť náklady na zaobstaranie si náhradných pôžitkov v čase, kedy v dôsledku zbytočných prieťahov nemohol vozidlo užívať a ani inak s ním nakladať, tak dospel k nesprávnemu záveru, že zabezpečenie týchto náhradných pôžitkov prostredníctvom leasingovej zmluvy nemožno považovať za škodu. Podľa žalobcu sa aj v prípade leasingovej zmluvy jedná o odplatu aj za možnosť užívať náhradné vozidlo počas trvania leasingovej zmluvy. V tomto prípade aj v zmysle znaleckého posudku preukázal do akej minimálnej výšky zo skutočne vzniknutej škody by sa jednalo iba o pretransformovanie majetku v dôsledku nadobudnutia práva vozidlo po ukončení leasingu odkúpiť a v akom rozsahu by sa v každom prípade jednalo o reálny úbytok na jeho majetku, a teda v akom rozsahu leasingové splátky je možné považovať výlučne za odplatu za možnosť veci užívať pred nadobudnutím vlastníckeho práva - počas trvania leasingovej zmluvy. Zdôraznil, že pokiaľ by súd konal správne, rozhodol v primeranej lehote, a teda vozidlo by bolo v primeranej lehote vydané, tak by nemal dôvod platiť leasingové splátky za iné vozidlo a zabezpečovať náhradu týmto spôsobom. Podľa žalovaného súd vychádzal z nesprávneho predpokladu, že škoda vzniká až vtedy ak reálne uhradí náklady na navrátenie veci do pôvodného stavu, t. j. až v prípade napr. zaplatenia nájomného za vozidlo. Škoda mu vznikla už samotným nesprávnym úradným postupom bez ohľadu na to, či by došlo alebo nedošlo k vynaloženiu finančných prostriedkov. Súd teda dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že neustratil zo svojho majetku hodnoty vo výške obvyklého nájomného, resp. nezaplatil obvyklé nájomné v rámci preukázaných zaplatených leasingových splátok.

20. Vo vzťahu k nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody uviedol, že tieto si neuplatňoval z titulu vzniknutých trov konania, ale z titulu hmotnoprávneho nároku ako príslušenstvo pohľadávky, ktorý nárok zákon nevylučuje, nakoľko zákon vylučuje tento nárok iba ako trovy konania - procesnoprávny nárok.

21. Pokiaľ súd dospel k názoru, že by žalovaná neniesla zodpovednosť za to, že by mal spor o vlastníctvo, a teda v podstate tento spor súd prvej inštancie nesprávne určil ako príčinu jeho škody, zdôraznil, že s nikým spor nemal a z tohto dôvodu bola žaloba, na ktorej podanie bol vyzvaný políciou, zamietnutá pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, a tak aj toto skutkové zistenie o príčine spôsobenej škody je nesprávne a v rozpore so samotnými rozhodnutiami súdov v konaní, v ktorom vznikli predmetné zbytočné prieťahy. Polícia čakala jedine na rozhodnutie súdu, ktorým vozidlo bude môcť vydať a po rozhodnutí ho aj vydala jemu, a preto príčinou škody spôsobenej mu počas zbytočných prieťahov v súdnom konaní bol výlučne nesprávny úradný postup súdu a nie spor o vlastníctvo, ako ani podozrenie z krádeže a ani postup polície.

22. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

23. Žalovaná sa plne stotožnila so zamietnutím žaloby súdom prvej inštancie ako aj so zdôvodnením tohto zamietnutia. Súd prvej inštancie podľa žalovanej vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, výsledkom ktorého bol riadne zistený skutkový stav odôvodňujúci zamietnutie žaloby z dôvodu nepreukázania vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi neprávym úradným postupom a vznikom škody ako základných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu. Rozsudok obsahuje vyčerpávajúce odôvodnenie tak vo vzťahu k súdom zistenému skutkovému stavu ako aj vo vzťahu k právnemu posúdeniu tohto stavu súdom, vedúcemu k zamietnutiu žaloby a nemožno ho považovať za nepreskúmateľný či nedostatočne odôvodnený.

24. Podľa žalovanej sa žalobca vo svojom odvolaní opätovne pridrižiava svojich tvrdení prednesených už pred prvoinštančným súdom o tom, že mu škoda vznikla, pričom podľa žalobcu mal prvoinštančný súd pochybiť, keď vyhodnotil, že mu škoda nevznikla. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala na rozsudok

Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/69/2019 zo dňa 30. 05. 2019, ktorým sa odvolací súd stotožnil s výrokom súdu prvej inštancie, Okresného súdu Bratislava I. č. k. 31Cb/201/2009-419 zo dňa 15. 09. 2017, ktorým súd zamietol žalobu voči Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky ako žalovanému 2/. Súd uvedeným rozsudkom vlastníka motorového vozidla neurčil, toto zostalo aj naďalej sporné, pričom doposiaľ nebolo preukázané právoplatným rozhodnutím súdu, že vlastníkom motorového vozidla je bez akýchkoľvek pochybností práve žalobca. Tvrdenia žalobcu, že v uvedenom konaní súd potvrdil jeho vlastnícke právo sa teda nezakladajú na pravde. Ani skutočnosť, že motorové vozidlo bolo žalobcovi vydané na základe úradného záznamu o vrátení veci zo dňa 18. 10. 2019 neodôvodňuje záver, že vlastníkom veci je práve žalobca. Nakoľko nebolo určené právoplatným rozhodnutím súdu, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetného motorového vozidla, stotožnila sa s rozhodnutím súdu, že žalobcovi škoda, ktorej náhrady sa voči nej domáha, nevznikla.

25. Vo vzťahu k výške náhrady škody, ktorú si žalobca uplatňoval ako nárok na náhradu škody určenú ako stratu hodnoty vozidla a náhradu škody v podobe obvyklého nájomného žalovaná odkázala na svoje predchádzajúce vyjadrenia vo veci ako aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žalovaná zdôraznila, že argumentácia, že strata hodnoty vozidla by sa užívaním vozidla mohla pretransformovať do ušlého zisku, nie je možná, predovšetkým z dôvodu, že žalobca si počas celého konania nárokoval náhradu škody za stratu vozidla, nie hypotetický ušlý zisk.

26. Vo vzťahu k uplatneným nákladom súvisiacim s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody poukázala na zákon č. 514/2003 Z. z., ktorý vylučuje z náhrady škody náklady, ktoré poškodenému vznikli v súvislosti s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody s príslušným orgánom. Pokiaľ ide o znalecký posudok č. 61/2015, o ktorý žalobca opiera svoj nárok, tento bol vypracovaný na vlastnú žiadosť žalobcu, pričom jeho účelom mal byť výpočet všeobecnej hodnoty motorového vozidla a obvyklej výšky nájmu. Znalec nebol ustanovený súdom, posudok je vo svojej podstate výrazne jednostranný, následkom čoho je spochybňovanie jeho vierohodnosti.

27. Žalovaná sa stotožnila so záverom súdu prvej inštancie, že nedošlo k preukázaniu vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom súdu a jednotlivými škodovými položkami.

28. Ďalšie vyjadrenia neboli stranami konania v odvolacom konaní produkované.

29. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

30. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobcu, vyjadrenia žalovanej a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., preto odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p., konštatujúc správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje, bez potreby ich opakovania. Odvolanie žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, keď žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa nebol vysporiadal už súd prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

31. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu odvolací súd v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody predstavujúcu zníženie hodnoty vozidla v celom rozsahu odkazuje na vecne správne závery súdu prvej inštancie v bode 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nemal za preukázaný vznik škody ani príčinnú súvislosť medzi znížením hodnoty motorového vozidla žalobcu a nesprávnym postupom Okresného súdu Bratislava I. v konaní sp. zn. 31Cb/201/2009. Správne súd prvej inštancie poukázal na to, že k reálnemu zníženiu hodnoty vozidla plynutím času by došlo aj v prípade jeho používania žalobcom. Odvolací súd v nadväznosti na námietku žalobcu, že súd pri konštatovaní uvedeného záveru neprihliadal na transformáciu zníženia hodnoty vozidla plynutím času v prípade, ak by vozidlo naďalej používal, na zisk, ktorý by používaním tohto vozidla nadobúdala, konštatuje, že uvedená námietka nie je opodstatnená, keď žalobca si nárok na náhradu škody uplatnil ako nárok súvisiaci výlučne so znížením hodnoty vozidla v dôsledku plynutia času (uvedené vyplýva aj zo znaleckého posudku), nie ako ušlý zisk v dôsledku nemožnosti vozidlo za žalobcom vymedzené obdobie užívať.

Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku žalobcu, že odstavením vozidla a jeho neužívaním dochádza k samotnej škode vo väčšom rozsahu z dôvodu degradácie vozidla teplotnými vplyvmi a poveternostnými vplyvmi, nakoľko uvedené vplyvy súvisia predovšetkým so spôsobom uschovania vozidla, nie samotným časovým trvaním uschovania. Je nesporné, že dlhodobým neodborným odstavením vozidla bez primeraného zakonzervovania môže dôjsť k výraznému znehodnoteniu vozidla, žalobca si však náhradu škody neuplatnil v súvislosti so spôsobom uschovania vozidla a starostlivosťou oň počas jeho zaistenia, ale v súvislosti s dĺžkou konania o určenie vlastníckeho práva k tomuto vozidlu, pričom v konaní nebolo preukázané, že samotná dĺžka trvania tohto konania mala vplyv na zhoršený stav vozidla z dôvodov uvádzaných žalobcom (teplotné a poveternostné vplyvy). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na to, že motorové vozidlo už v čase jeho zaistenia bolo nepojazdné pre poruchu motora, a teda už v čase zaistenia vozidla nemohol žalobca predmetné motorové vozidlo užívať, pričom zo znaleckého posudku predloženého žalobcom nevyplýva, či znalec na uvedenú skutočnosť pri vypracovaní znaleckého posudku prihliadal (pri určení hodnoty vozidla v čase jeho zaistenia). Z uvedeného dôvodu, vyhodnotiac odvolacie námietky žalobcu v tomto smere ako nedôvodné, odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti, t. j. čo do zamietnutia sumy 9.902,40 eur titulom náhrady škody za stratu hodnoty veci ako vecne správny potvrdil.

32. Ako vecne správne si odvolací súd osvojil aj závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k nároku na náhradu škody v podobe obvyklého nájomného v celkovej výške 16.404,40 eur (bod 42., 43. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Pokiaľ žalobca v odvolaní v súvislosti s uplatneným nárokom poukazoval na leasingové splátky, ktoré uhradil za obdobné motorové vozidlo, odvolací súd uvádza, že žalobca v žalobe (ako aj v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom) netvrdil, že si v súvislosti so zaistením motorového vozidla, určenie vlastníckeho práva ku ktorému bolo predmetom konania na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 31Cb/201/2009, prenajal náhradné motorové vozidlo, za prenájom ktorého bol povinný hradiť nájomné vo výške, ktorú si uplatnil podanou žalobou. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, žalobca si uvedený nárok uplatnil len na základe jeho vyčíslenia v znaleckom posudku, bez preukázania reálnej úhrady uplatneného nájomného. V súvislosti s úhradou leasingových splátok, na ktoré následne žalobca začal poukazovať v priebehu konania, sa zároveň odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcom vynaložené finančné prostriedky (splátky leasingu) v danom prípade smerujú k nadobudnutiu majetku v podobe motorového vozidla, a teda nepredstavujú zníženie majetku žalobcu, nakoľko sa takto vynaložený majetok zo strany žalobcu pretransformuje do nadobudnutia motorového vozidla. Žalobca v konaní netvrdil a ani nepreukázal, že by k nadobudnutiu motorového vozidla na základe leasingovej zmluvy nedošlo, a teda, že leasingové splátky súviseli výlučne s užívaním náhradného vozidla za vozidlo, ktoré bolo predmetom vyššie uvedeného konania na Okresnom súde Bratislava I. (tu však odvolací súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že žalobca si náhradu škody uplatnil nie v súvislosti s leasingovou zmluvou uzavretou dňa 20. 07. 2009, ktorej predmetom bolo motorové vozidlo Renault Mascott 150.35, ale ako obvyklé nájomné v zmysle predloženého znaleckého posudku). I vo vzťahu k uvedenému nároku však odvolací súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že motorové vozidlo, v súvislosti s ktorým si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, nebolo možné pre poruchu motora užívať už v čase jeho zaistenia pre účely trestného konania, a teda nebolo preukázané, že nemožnosť užívať motorové vozidlo bola spojená výlučne s konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 31Cb/201/2009.

33. Nakoľko v konaní nebol preukázaný vznik škody a príčinná súvislosť medzi žalobcom tvrdenou škodou a nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I. v konaní sp. zn. 31Cb/201/2009, ako základných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., správne súd prvej inštancie ako nedôvodný zamietol i nárok žalobcu na náhradu škody predstavujúci náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (náklady spojené so znaleckým posudkom a s uplatnením pohľadávky pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody).

34. Vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním žalobcu a pri ktorom okresný súd aplikoval správne zákonné ustanovenia, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanej

v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd jej, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)